

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulji, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

„Brivčevo pročelje“.

(Harmonizoval V—v Zápláški).

Teremtété vže gre naprej,
 Da s »helebarde« vseka kej,
 A »lulo« je pozabil zad, —
 Hiteč za njim tud' Nemec rad.

Saj »rajhar« bi rad sunil ga,
 Dà, vredna tega sta oba,
 A časa ni iz »brivnice«
 Domov hiteč s koprivnice.

Obraz je njima ves posnet,
 O jej! kako ju peče spet,
 Ker možko gre na dan Slovan,
 Taljanček pa na stolec djan.

Hej »Brivce«! Nuj usmilit se
 Ubogo »laško revišče«:
 Saj vidiš, da mu »Menelik«
 Postavil stalni je mejnik. —

Burke slavnih Zabrdžanov.

(Narodno blago; priredil Silvester.)

XXV.

Tista nesrečna zima, o kateri smo slišali v zadnjem odstavku in katera je umnim Zabrdžanom nasipala toliko snega, da niso mogli lesa spraviti domu, skalila jim je vso veselje ter jih spravila v neizmerno zadrego. In kako pa tudi ne, ko je bila potreba tako velika, spomlad pa že pred durmi.

Kako bi se pa bruna dala tudi brez snega domu spraviti, tega si še nihče mi-

sliti ni upal, kajti kaj takega storili niso Zabrdžani do sedaj še nikedar in izraza spravljane lesa in pa sneg bila sta si v zvezi, kakor oba konca okrogle klobase.

Toda v velikih potrebah in hudih silah je imel občinski odbor sveto pravico ovreči vsakdanje običaje in navade. Na to pravico opiral se je tudi v tem slučaju, ko je začel premišljevat, kako bi se bruna dala tudi v toplem letnem času spraviti domu.

Kraj, kjer je ležal posekan in obtesan les, bil je vrh strmega hriba. Zbrana komisija prikobala na lice mesta in ker je imel župan kakor predsednik prvo besedo, skuha zbranim možakom sledečo pametno, katero hočem koj toplo in brez spremene povedati:

»Vsako stvar, katera se ne more iz lastne volje gibati in katero hočemo kam drugam spraviti, moramo na dotično mesto vleči. Tudi z našim lesom je tako. Da ga spravimo v dolino, treba ga bo tja vleči. Ker pa je hrib precej strm, znala bi bruna tu in tam svojeglavna postati in nam delati preglavice. Da se to prepreči, mislim si celo stvar tako: dva vlečeta naprej, dva pa nekoliko slabše nazaj. Tako bode vsako drevo na obeh koncih v naši oblasti in mi smo kmalu rešeni vse nadloge!« — Komisija se strme spogleda in prikima rekoč: »Ta je pametna! Le tako in nič drugače mi mogoče!«

Kako se je delo vršilo, ne bodem popisoval, kajti če drugim ljudem ne — pa Zabrdžanom šla je vsaka neumnost izpod rok (ker so bili ravno Zabrdžani.) Pa ko

se pripravljajo ravno zadnje bruno privezati, spodleti jim in se samo potoči v dolino. »Aha!« zasliši se jednoglasno iz ust okolo stoječih korenjakov in že je vsak vedel, kako bi se delo bilo na najpriprostejši način dalo opraviti.

Ker pa nisem še nikoli lagal, nočem še tudi zdaj ne, ako povem, da so Zabrdžani zavlekli vsa bruna nazaj v hrib, ter jih potem po novem načinu, katerega jih je narava sama naučila, spustili zopet v dolino.

••

Avstrijski minister pri krojaču.

Dr. Clary krojaški mojster: Dragi kolega Witek, za vas je ta frak prevelik, kak zgledate v njem! No, pa le potrpite, kedo bo zdaj rezal in krajšal, dolgo vendar ne boste v njem. — Tudi vam boter Korbre ne pristoji, rokavi so pretesni, hlače kratke in ozke. Samo ne vem ali se vam bode mogoče gibati v tej opravi. Potrpite, tako ne boste dolgo v njej! — Zdaj grem pogledat kako izgledajo drugi kolegi v novi ministerski flajdi. —

Samogovor grofa Goëssa.

»Ako ne križajo računi, pridem tudi jaz na vrsto. Upal sem, da bodo že takrat kaj, pa ni šlo! Mi ministerski kandidatje pridemo po vrsti najprej tisti nesrečni Badeni iz Galicije, potem Thun iz Češke, Gauča ne upoštevam, ker on ima dobrega strisa; zdaj je prišel na vrsto Štajerski Clary in potem sem jaz — gotov... No, no, grozdič le urno sezdrevaj. —

Trubadur.

V nekem gledališču so peli »Trubadurja«. Primadona Sidonija Ksantipovič je proizvajala nalogo grofice Leonore; prvi ljubljeneec Živko Pičfirič pa trubadurja Maurica. Ker pa sta se ta dva stebra Talije*) prav pristržno sovražila, zato se ni čuditi, ako se je opera zvršila drugače, kakor je menil pisatelj. V končnem prizoru se je pogovor med Leonoro in Mauricom glasil tako - le :

Maurica : Kaj ? Koga zró mi oči v temoti ?
(Poluglasno : Ah, ti si, pijana gos!)

Leonora : Jaz sem, Maurico, moj Maurico ! (Poluglasno : Molči že enkrat pobalin!)

M. : Oh Leonora !... Srečo neskončno so meni naklonila nebesa v življenja zadnji uri (da vem, kaka tiea si) !

L. : Umrl ne boleš, rešitev prinašam ! (Obriši se, potem steguj jezik !)

M. : Rešitev ? (Nesi jo onemu branjeven edinemu tvojemu čestilec.) Je-li možno ? Govori ! (piješ rum ali konjak) !

L. : Zdaj z Bogom ! In brez muditve odhajaj (tja, kjer želi vrag lahko noč) !...

M. : Ne pojdeš z mano ? (vsak večer izpiješ najmanj tri čašice alkohola in praviš : Tokratno je božanstvo !)

L. : Ostati moram (in zreti tvoj opiččin obraz).

M. : Ostati ? (Pri četrti čašici : Štiri kolesa so pri vozu !)

L. : Ah, hiti (in plačaj periei svoj dolg) !

M. : Ne ! (Pri peti čašici : Pet prstov je na roki !)

L. : Če mudiš se je življenje — (meni najtežje breme !)

M. : Ga zaničujem (kakor tebe) !

L. : Pojdi ! Hiti (se solit) !

M. : Ne ! (Pri šesti čašici : Šest knjig daje družba sv. Mohora !)

L. : Ah življenje... (je grozno grenko v družbi takih kreatur !)

M. : Ga zaničujem !... Toda — glej v oči mi Leonora ! Kdo ti je porok... (dasi v svoji pijanosti ne zlomiš vratu) ? O Bog, molčiš ? Pregrozna slutnja !... Moj tekmovalce ! Razumem, razumen !... (Pri sedmi čašici : Sedem dni je v tednu !)

Varala, ah, to srce si goreče,

Sreč ljubo, sreč zvestó !

L. : Dolžiš me krivo ! (Potepuh, ne pripravljal me do skrajnosti !)

M. : Ti, ki sem ljubil te vedno srčno ! (Na, figo, pijanka !)

*) Talija — boginja petja.

L. : Kako li možno, da tako ti misel vsklje ?
Sreč mi zvesto le za té, zaté bije !
(Krvavo se boš kesal, rovtar !)

M. : Nezvesta ! (Ko jih vdušiš sedem, potem pa več ne šteješ, temveč vlivaš vse, kakor vodo !)

L. : O proč od tod, če ne zgubljen si,
Rešitev kmalu prepozna bo !
O slušaj me, jaz ljubim te
Tako zvesto, tako srčno !

(Tu imaš, kar iščeš ! — To izgovorivši, mu je prislonila par gorkih, da je omahnil čez opršje odra in padel med iznenadene gledalce.)

Vsled nepričakovano-tragičnega dogodka so spustili zagrinjalo. Občinstvo je jokalo od — smehu.

A. Z. Brezimensky.

Iskrice.

Dati je pravičnejši, nego pa vzeti pravi neki stari pregovor, seveda z ozirom na zausnice.

Boljši je, da me požre strast, nego pa tiger.

Malovrednež je vsaki oni, ki se šteje poštenjaka.

Zamorka celo v največji zadregi ne zardi. —

Ni čudno, da je luna blede, saj vendar prelumpa cele noči po ulicah.

Marsikdo obesi vse na klin, samo ne pravo — samega sebe.

Kedor misli končati svoje življenje v vodi, naj to ne poskuša v jesenskem času, kajti lahko dobi poleg smrti tudi nahod

Tele vleci, kolikor hočeš, vedno ostane živina.

Neumnež poseduje srečo — neumen biti. —

Čudno, da se ravno barva nedolžnosti da tolikokrat oprati.

Mnogo ljudij ne najde sreče usled tega, ker jo iščejo tam, kjer je ni.

Ljubezen je spravila že veliko ljudi, v grob, še mnogo, mnogo več pa na svet,

„Anton“.

Uganjke.

Spisal P e p č e.

(Dalje.)

A. : Koga »Brivec« najrajši brije ?

B. : Cikorjaše, želodarje in kalabreže.

A. : Zakaj ne sme škof Štrk v Piran ?

B. : Zato, ker je avstrijski dostojanstvenik.

A. : In zakaj je bil Garibaldi tam s takim slavljem sprejet ?

B. : Zato, ker je italijanski general.

A. : Kojim učiteljem se »najbolje« godi ?

B. : Goriškim.

A. : Kaj tržaškemu magistratu najbolj smrdi.

B. : Vse, kar po slovenskem diši.

A. : Koji general je brez armade !

B. : Garibaldi.

A. : Zakaj vlada »volku« in njegovemu levičarskemu krdelu ustreza ?

B. : Zato, ker vé, da se jej ni treba bati črede ovac (desnice).

A. : V kojem jeziku govore nekatere tržaške Slovenke, če so same med seboj ?

B. : V laškem.

A. : Zakaj naši »povži« tako radi »k vijolicam« slinijo ?

B. : Zato, ker imajo poslednje vablivo roso.

A. : Kdo si prisvaja »povžev« kuplet : »Temu treba se privadit' !« ?

B. : »Dobro« znani H. Vogrič, organist »in spe« !

A. : Kdaj dekleta najbolj goreče in zvesto ljubijo ?

B. : Ko stare postajajo.

A. : Kdaj zgubi možki svobodo in kdaj jo ženska vdobi ?

B. : Na dan poroke.

A. : Kaj je udovec ?

B. : Udovec je človek, ki je prestal svojo kazen.

A. : Česa je poln vsak zakon, če je tudi dober ?

B. : Pokore.

A. : Kaj je zakonsko življenje.

B. : Križev pot, po kojem jih najmanj pride v obljubljeno deželo.

A. : Kaj je ženitev in kaj žena ?

B. : Ženitev je grob ljubezni in žena križ — nanj.

A. : Zakaj je podobno zakonsko življenje pravdi ?

B. : Zato ker je v obeh jedna stranka vedno nezadovoljna.

A. : V čemu najde nesrečni soprog in nesrečni, zaljubljenec tolažbe ?

B. : V vinu.

A. : In v čemu stara devica ?

B. : V črni kavi.

- A.: Kdaj se deklet najraje zaljubi?
- B.: Ko jej začnejo zobje črneti in lica veneti.
- A.: Česa se ženske najbolj boje?
- B.: Večnega devištva.
- A.: Komu deklet najraje pravi, da je nesrečno da bi rado umrlo?
- B.: Fantu, ki za njo ne mara.
- A.: Kojo »lepo« lastnost imajo stare device?
- B.: Obirati in ogovarjati bližnje.
- A.: Zakaj ljubijo gospice »sport« z razglednicami?
- B.: Zato, ker je ta »sport« dobra reklama.
- A.: Kdaj postaja deklet nervozno?
- B.: Če fanta, ki jej zelo ugaja — In obleke, ki krasna se ji zdi
- Takoj, — kakor si želi, — ne vdobi!
- A.: Kdaj se ne sme hvaliti življenje?
- B.: Pred poroko.

Lenki.

(O volitvah.)

Kaj bi neki ž njim počela —
Ko bi res ti dal — sreč?
Saj še meni sitnost dela,
Ker sem bolj mu vajen že.

Ti imaš ga za igračo,
Tedad raje ga ne dam
Za nobeno tvojo plačo:
Sree narodno imam.

Lepa res si mi, Slovenka,
Bujne rasti, kodrih las:
Pusti vsaj en čas me Lenki,
Da prejde »volitve čas«!

V—v. Záplaški.

Avstrijske vlade

igrajo se Slovani »slepo miš« ali po laško bi bolje rekli: tira — mola — kar Vam eden da, Vam drugi zopet vzame. — Vhugi Koerber je naprej podpisal verodnugo o jezikovnih naredbah, a danes, mora sam brisati in uničiti svoj podpis. — No naredbe so veljale samo za Čeha a za nas ne!

Zdaj so gospodje vendar že prišli do spoznanja in med te štejemo tudi Čeha — da je za avstrijski mir bolje, ako se raztegnejo enake naredbe oziroma zakon za vse avstrijske narode. In ravno ta je edino prava pot do miru.

Jon Bull (Englež)

zlatalačni šel je v Bure iskat zlato »runo«. Ali bi veljalo, ko bi holandski kmetje mesto »runa« (zlato ovnovo kožo) ponudili Angležem mačji meh. — Vse je mogoče!

Aleksander Topović

je v javni seji v Belemgradu izrekel, da velja več Milanov prst ko cela Rusija.

No, ako so Srbi res tega mnenja potem bi znal isti prst še marsikomu pokazati vrata kjer so beligradske »kasemate«. »Kakor glava tako telo«.

Minister Clary

je rekel češkim in slovanskim poslancem, da nemško opozicijo ni smatrati tako resno: v to so mu dokaz letošnje »lojalne manevre«!

O tem bi najbolje vedel povedati feleajkmeister Beek, ki je trgal v Beljaku nemške »frankfurtarice« raz poslopij.

Ministerski predsednik Clary

je prevzel tudi kmetijski »briftošl«. On bode torej sejal ozimino, ali jo bo tudi žel. Radovedni smo res, kdo bodo tisti kosei.

Jezična Polonca.

Marperk. sept. 1899.

Drag Brive!

Zavolj Tvoje bemerkenge k zadnjemu mojemu pismu se mi je tolk fržmagal, da sem Ti kar za večne čase sovraštvo prisegla. Ker smo pa kristjan, ne sme naša jeza tolk dolg cajta gvérat (trajati), de solnce za božjo gnado zaide, zato sem tudi jaz Teb odpustila. Še moj Francelj se je

prizeksal, da si Ti mene preveč hudo sodil. Kaj so neki tiste hišne in kuhare, katere si Ti na mojo zmešano spraho opomnil, šmrklje, kje sem že jaz vse bla, k so komaj znale do pet štet, le nikar naj si preveč ne ajnpildajo, da jih božja štrafanga ne zadene. Seer pa, drag »Brive«, ne smeš človeka tako slabo soditi, kakor si Ti mene sodil, saj veš, da kdor sodi, bo sojen. Jaz sem tiste besede zapisala pri najboljši malengi, ker vem, da tud druge moje kolegije tko govore. Seer sem pa jaz pošena slovenska deklet, čeprov pri tajčarjih pedenam. Seer pa zavolj tega tala volje ne bod raven hud, jaz sem T' le povedala, ker si Ti tisto bemerkengo zapisal. Seer pa no, mir in sprava, saj znaš da je med Slovenci ni nikjer.

Zdaj sem že v Jblan. Prav težko m je blo, k sva se s Franceljnom ločila, hotla sem mu en »puserle« dat, pa ni pustil, ker prava ljubezen je v sreč ne v ustih, kakor je dejal. Rekel mi je, da mi bo pisal v Jblano. Pa do zdaj še nisem nobenega brifa od njega dobila, morbit ima že drugo šoeko. No če se je prav norea delal, naj se le, sej pravijo, da nore je že narjen, samo kape še nima, on se je pri men že najedel, jaz se pa nisem pri njem še nikol. Seer pa že tud nek lómbér sovdát brez štern po men špéga, ne glih zavber tant, pa vseglih šikoven, da se mu ne more glih nič reči. Pa tud en kanalček je zasadil svoje divje nemške oči v me in dejal svojemu komaratu: »Ti is feš!« Boš ti kumara pravil, de sem jest fest, če sem, sem za slovenskega fanta, pa ne za tebe, butalo nemško trotasto. V dinst sem per epmu zelo velikmu in visokmu gospodu, k mu pravjo »rešpehtar«. Zato pa tud odgovori na ta le antres: »Polonea, rešpektarjeva kuharea v Iblan pošta rešepante«. No, pa brez zamere, pa adijo, pa kistihont

Tvoja

Polonca

rešpektarjeva kuharea.

Judje so v Transvalu napravili »izraelski korp«, da bodo na Engleže in Transvalce streljali oziroma iste po judovski navadi »skubili«.

Engleži pokupujejo vse mezge po Italiji in drugod — oslov bi več dobili.

V tem taboru je Avstrija!!

(Grofu Claryju v album).

Poljak

Čeh

Slovenec

Bog nad Vašo zvezo vrli bratje!
Le tesneje v kolo mi stopite svatje,
Krepko le pesti stisnite:
Domovino, narod nam otmite!!

Iz romana

„Duh in vitez Zelnoglav“.

»Ha!« je vskliknil vitez Zelnoglav, videvši grozno prikazen, ki se je pripeljala na biciklu iz temnega gojzda. »Ha! Kaj iščeš tu?« je vskliknil še enkrat, potegnivši pipec iz nožnice. Natihoma je bil namreč prisegel, prodati svoje življenje, kolikor mogoče drago: najnižje po 17 kr. meter.

Duh, ki je bil brez glave in vsled krokanja nekoliko hripav, je pokazal z mezincom desne noge proti grajskim razvalinam in dejal zamolklim glasom: »Tu v gradu, v najglobokejšem hramu, je zakopan zaklad. Denar se nahaja v velikem bakrenem kotlu, katerega čuva stara goska, ki čita Cankarjeve Vinjete. Odpelji se takoj z železnico na mesto in koplji, koplji, koplji!« To izgovorivši, mu je ponudil kupico hrvatske slivovice in odrdral nazaj v mračni gojzd.

Mesec je visel na nebu privezan z leskovo trto; stari vaški zvonik je godrnjal »eno« v svojo sivo brado; vitez Zelnoglav pa se je odpeljal z brzovlakom v hram svojih pradedov.

Dospevši tja, se je poklonil službujoči goski, jej poljubil nožico in začel kopati jamo. Po polurnem delu je veselo vskliknil in prelekel na dan kotel, v katerem so se nahajali novei in bliščeči vinarji.

Sedaj je bil srečen.... ne, ne.... V njegovem sren se je vzbudil pohlep. To naj deli »sam seboj?« Ne, nikdar! Zopet je potegnil svoj pipec ter si zadal nekoliko ran, pri tem, ko si je z levico branil svojih napadalec. Konečno se je prijel za vrat in vrgel v kot, ko mu je desnica ravno hotela zasadi pipec med rebra.

Po preteku pol ure je zopet zbral vse svoje moči, pograbil svoje napadalec in kotel, vse skup vlekel na dvorišče in zaničljivo vrgel na — kup gnoja.

A. Z. Brezimensky.

»Goriška Carjola« je danes rešila iz monta zaplenjeno samokolnico. — Zdaj bo zopet vozila pesek in malto v blaženo deželo sardelonov. —

Wolf je ali bode voljen predsednikom, ne vé se še ali v državnem zboru — ali vsenemškem železnarjem. —

Tuji gospod.

Neka kavarna v Gradu je bila okolo 5. ure na večer že skoraj vsa prazna. Samo v »sobici špilaycev« so tarokirali trije gospodje, dva trgovca in mlad doktorček vsega zdravilstva. Leta je bil ravno pred par dnevi postal nezvest svoji zaročenki. Ves hudomušen je kaj ostro zabavljaj in streljal šaljive pušice na naslov nesrečne deklece. —

Postrežnik stopi k mlademu doktorju: »Nekdo bi želel z vami govoriti«. Zdravnik: »Kedo je?« Postrežnik: »Tuj gospod.« — Zdravnik: »Naj pride sam sem.« Postrežnik odstopi. Tujec: »Gospod ta in ta...« — Zdravnik: »Sem jaz«. — Tujec: »Bi želel z vami govoriti«. — »kakor s zdravnikom — Tujec: »Ne!« — Tujec se imenuje, zdravnik obledi. Imel je pred seboj v Pragi bivajočega brata svoje zaročnice. Nakoraži se in reče: »Le povejte mi tukaj kar imate zmenoj«. — Tujec: »Vam bo neprijetno«. Zdravnik: »Nič ne de, le na dan!« — Tujec mu na to zasmoli prav gorko zaušnico, ter se nagne: »To sem vam imel povedati!« —

Izvrsten zdravnik.

Bil je nekdanj zdravnik dober,

Pisal se je doktor Zober,

Svetu mnogo je koristil:

Bolenikov ga je čistil!

Imel je otrok obilo,

Zato vse je govorilo:

Stare iz sveta ozdravlja,

Mlade pa na svet nam spravlja.

Priščica.

Ako bi dandanes nevošljivost gorela, nepotrebovali bi nobenih drv, premoga, elektrike, šote in drugih gorljivih rečij.

Opravičba.

Dijak, ki je bil bolan, je prinesel v šolo sledečo opravičbo: N. N. ni mogel v šolo zaradi tiganja.

Profesor: Toraj ste se trgali?!

Novi hribolazci.

Učitelj: Kako se pravi ljudem, ki lazijo po gorskih hrbtih,

Učence: Bolhe!

Metuljček.

Priletel na evet je drobn
Mlad metuljček srebro - kril,
Rahlo je objemal evetko,
In med srkal ž nje in pil.

Ko pa vzel ji vso sladkost je.
Je poletel tja naprej —
Cvetka prva zdaj umira,
On pa srka spet tam, glej! —

Bohun.

Čebetova pesem.

V Celov'e sem bil, v Celov'e sem bil
Na tej veliki gasi,
Nič nisem jedel, nič ne pil,
Sem taval krog počasi;
Le rauch tabak in čiktabak
Je bila moja »špiža«.
Začel sem kljuge »pucati« (prosjačit)
In Paternošter nucati:
Sedaj 'mam kruha dosti
Da proč ga mečem v hosti.

Zapisal: V—v Záplaški.

B.: Zakaj hite delati električni tramvaj do Škednja?

Zato, da pridejo kolikor mogoče hitro vsi škedenjski osli rigat v Trst, ko bi prišel še enkrat Garibaldi!

B.: Kaj niso govorili da prenesejo vojašnico iz mesta?

Z.: Seveda! Ali sedaj še ne dokler je ta polk tu!

B.: Zakaj pa ne?

Z.: Imajo ga preveč radi, ker je ta polk — domač!

B.: Zakaj pa ne zgrade prehoda skozi Volti di Chiozza?

Z.: Zato ker potem ne bi imeli irendentarji pravega zbirališča za prirejanje — demonstracij!

A.: Zakaj imajo v mestu otroci kratke hlače?

B.: Zato ker ne morejo toliko sukna kupiti, da se bi dolge napravili.

Dopisi.

Iz Mokronajzarske občine. (Župan in njegova inteligenca.) Bila je lepa noč, ko je imelo »Bralno društvo« vesele. Dvanajsta ura se je bližala, kar se vzdigne pred gostilno »pri lipi« velik hrum in šum. Zleteči smo gledali, kaj da je.

Pripeljal je bil polyp.-tajnik župana in policaja, da izženeta ude »bralnega društva«. Korajžo so ti trije gospodje vze prej pred po gostilnih kupili in čakali na »Sperrstunde«.

Ko so neki gospodje župana vprašali, zakaj da ravno v to gostilno hodi gledat, jeli zaprta ob postavno določeni uri, odgovoril je: Tajnik me je navedel!

Kdo pa je ta tajnik? Po domače mu pravijo tudi krokodil. Ta gospod je velik gospod. Podpisuje se menda tudi na občinskih spisih, kot župan.

Nikar.

Za sedaj dovolj.

Ko gospod župan, ki so jako izobraženi mož, niso mogli spraviti udov »bralnega društva« domov, ampak le pred hišo, so zadnji konec njih lepega telesa proti pred gostilno stoječim gospem in gospodom, vzdignili suknjo, malo se pripognili ter nas podražili: »Pište me vsi skupaj v uho!»

Na to se je seveda začele ploskanje, ker se nam je ta šaljivi prizor bolj dopadel kot pa »Pihalnik«. Gospod urednik, za sedaj sem vam malo opisal kako inteligentnega župana imamo.

Drugokrat pa še nekaj več o »krokodilu«. Pozdrav!

Iz Lonjerja. (resnična). — Po novi postavi ima finance prepričati se vsaki mesec, koliko govedi ima eden ali drugi. Tako je prišel te dni finančni stražnik k nekemu okoličanu na Lonjersko cesto. Stopivši v hišo dobi samo gospodinjo doma. »Koliko imate goved? — »Dve kravi in enega vola« mu reče gospodinja. »Morem pogledat«. — »Le pojte za mano« pravi ona in peljala ga je v hlev. Stopivši noter vsklikne: »Lažnjivka, zakaj ste mi lagala, jaz vidim tri krave«. — »Ne gospod tretji je vol«. — »Kaj sem slep, ali ne vidim, da ima vime«. — »Gospod oprostite, še enkrat vam rečem, da je vol, ako ne verujete primite za vime, morda bo dalo vam mleka«. Mož se približa volu ter ga pošlatuje, a ta ne bodi len — ga tako nedelikatno brene od sebe, da je menda kar bežal iz hleva. —

Podkopitom.

Odbor društva »Kolo« nam javlja da ta društvo priredi v nedeljo dne 10. decembra t. l. koncert v redutni dvorani »Politeama Rossetti«. Isti odbor opozarja vse sodelujoče člane društva, naj redno zahajajo k vajah ter naj gledajo da pridobijo društvu tudi novih moči.

Letigrami.

Iz vojnega polja v južni Afriki.

Ponedeljek o polnoči so Engleži poginili v beg 30.000 holandskih komarjev; prvi so prelivali mesto krvi samo vodo, ki se jim je cedila raz čela. —

Torek popoldne je angleški polk prostovoljcev polovil vse sovražne mačke, katere jim niso hotele več miši loviti. Engleži mislijo vse postaviti pred vojni sod.

V sredo pred večerjo sta palec in kazalec z angleškim nohtom poslala na uni svet ne vé se koliko burških bolh.

Trenotek pred četrtkom je sovražnik prosil vse domače Ksantipe za mir. —

Ravno danes. Engležkim poveljnikom se je sanjalo, da so Burce ugnali v kozji rog in vse transvalške rudokope naložili na voz in peljali na Engleško. —

113. m. nad Čatežem. Sedaj, ko je povž povža zmagal in bravec bralec nadkriljaje, govoril bo odslej Gorenjec: udova, ne več vdola, in mesti v cerkel bo hodil v cerkev. Toraj krstno ime Špeva mu še ostane. Naše dolenske »levere« pa bodo postale prave »veverice«.

Ali je res?

Spoštovani gospod urednik!

V številki 26. dne 20. septembra t. l. Vašega cenjenega lista »Brivec« je bil priobčen članek pod naslovom: **Slovenski hrast rodi laški žolod.** Ker je vsebina tega članka popolnoma neresnična, zahtevam v smislu §. 19. tiskovnega zakona sledeči popravek:

Res je da sem peljala svojega sina v nemško šolo, ker žalibog v Trstu slovenskih šol nimamo. Ni res pa da nas je učitelj vprašal kaj je moj sin, da sem mu na to odgovorila: »Taljan, šior maestro, no že vero Pepili«.

In popolnoma iz irte zvito je, da mi je neka navzoča gospa rekla, da izdajam otroka za italjana, in da sem ji odgovorila nato: Koša mai, šemo a Tarjeste, že tutto Taljan!

Res pa je da smo slovenske rodovine in si nikoli nismo želeli menjati svoje »narodnosti«.

V Trstu, 7. oktobra 1899.

Hrast Ursula.

V vagonu.

Prvi kmet: Slišal sem, da so v Švici že ženske zagovornice.

Drugi kmet: To ni nič posebnega, saj pri nas tudi s kobilami vozimo.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

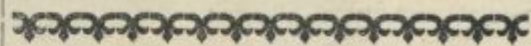
Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

Prijatelj, ako želiš kupiti

„BRIVCA“,

dobiš ga vsaki deseti dan v tobakarnah:

V Trstu prodaja:

LOVRENČIČ, nasproti kavarne Fabris
KERSTEN, pri Kjozi.
PIPAN, Ponte della Fabbra.
TOBAKARNA nasproti restavracije Rossetti.
" na Corsia Stadion blizu Leitenburga.
" Molin grande pri uhodu mestn. vrta.
" Via Nuova in Molin piccolo.
" ulica Barriera vecchia v hiši kavarne Harmonia.
TOBAKARNA Grego na voglu via del Bosco.
" v ulici Sette Fontane.
" ulica Erta pri sv. Jakabu.
" nasproti policije.
" v ulici S. Marko.
" pred cerkvi Sv. Antona starega.
" tik muzeja Revoltella.
" Afrič v hiši Economa Campo Marzo.
TOBAKARNA nasproti tiskarne Dolene pri pošti.
" nasproti tiskarne »Edinosti« ulica delle Poste.
Gospa GASPERŠIČ, trgovka pri Sv. Ivanu.
TOBAKARNA v »Narodnem domu« v Barkovljah.

V Gorici:

TOBAKARNA Josip Schwarz, šolske ulice.
" En. Jellersich. Nunske ulice blizu cerkve.

V Ljubljani:

Gosp. BRUS pred školišjo št. 13.
" PODREKAR, Sv. Jakoba trg št. 8.
" SEŠAREK, Šteenbergove ulice št. 36.
Glavna zaloga tobaka GBABER, Glavni trg.
Gosp. JOSIP MAČEK, Glavni trg.
" IVAN VRHOVEC, tobakar, Št. Peterska cesta št. 52.
Gosp. BLAŽ FRAN, tobakar, Dunajska cesta 4.

V Kranju:

FLORIJA, bukvarna.

V Celju:

TOBAKARNA v »Narodnem domu«.

V Kamniku:

V Pulju:

TOBAKARNA Bracciafogli ulica Carrara št. 40

Na postajah južne železnice: Nabrežina in Zidanmost.

Na postaji drž. žel. v Trstu.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v posloplju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurgično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manufakturim blagom.

Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Modereci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah. Udobivajo se dežniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se mozke obleke po meri.

Uzorec na deželo se pošilja za zastoj in blago poštine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik

Trst, Via Nuova št. 28.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavarovali, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreciden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. priu. Assicurazioni Generali v Trstu; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 zal. ž. kapitala. Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. 66 milijonov 174.000 gld.

Asikuracije so znašale:

1. v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 gld.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Casopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Kedor daruje novčič za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krepelj.

Slovenke pozor!

Kupujte vedno od svojih!

Marija Čokelj Vam priporoča svojo bogato založeno prodajalnico na Korzu št. 8. v kateri dobite po primerni ceni raznovrstno žensko in možko perilo, narejene obleke za gospe in otroke ter razne druge potrebnosti za gospe in gospode. Potrežba je točna cene nizke.

Vpošteevajte cenjene Slovenke ta oglas ter kupujte pri domačinih!

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9. (Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Caylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

**kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
sadge, ribe, vina itd.**

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobí, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopoljšem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 izide v Trstu meseca novembra.

Cena 30 nvč.

„Brivčev koledar“ bo morda najinteresantnejši vseh koledarjev, kar se jih bo še tiskalo v tem umirajočem stoletju.

„Brivčev koledar“, bo ilustrovan in šaljiv. Šaljivega gradiva prinese najmanj za eno celo leto. Oziraj se bode na vse stanove. Trgovci in obrtniki lahko tiskajo svoje oglase v njem z uspehom.

Naročnino in vplačila za oglase sprajema upravištvu „Brivca“.

Da bode vsebina „Brivčevega koledarja“ bolj interesantna razpisujemo sledeče nagrade:

1. Za najboljšo humoresko od 3 do 6 pisanih pol oktav: 10 do 20 kron.

2. Za najboljši „dovtip“: eno leto „Brivca“ ali rusko-slov. slovar.

3. Za najboljšo „šaljivo pesem“: Cankarjeve vinjete.

Gradivo se pošlje najpozneje do 1. novembra, pod kuverto; posebej pa ime z naslovom poslanega gradiva.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Irene st. 1. - TRST - ulica Irene št. 1.

Toči pravo domače istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno in zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edino pravi Paglianov sirup

— kri očičajoč. —

Ni jeden tolikih posnemačev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvirni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatlica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravišтво „Slovenke“ — Trst.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

— ki čisti kri —

OPOMIN

v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi. **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko **Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18**. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

GOSTILNA

☛ v ulica Conti ☛
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro

črno istrsko in dalmatinsko,
belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Imam tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 6.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Posilja tudi na željo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovce.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moka — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perharc,

lastnik.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkam. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolj ustrežem svojim cenj. gostom, pose'no pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljani, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

☛ „PRI PETELINU“ ☛

Ulica Ghega šte. 7.

